Stjernen.

T. Ebbeson, Redaktör

Alt Bladet vedkommende saasom: Indsendelser, Adressforandringer o. s. v. adresseres **„Stjernen" Dannebrog, Nebraska.**

Penge kan sendes i „Money Orders", Post Note, Bank-Note eller i Registeret Breve.

„Stjernen" er det billigste danske Blad i Amerika; koster blot $1.25 om Aaret, men sendes vel at mærke kun mod Forudbetaling. 3 Uger efter Forfaldstiden stanses Forsendelsen og man har da at abonnere paany, hvis man fremdeles ønsker Bladet.

Til Klubber paa fem Abonnenter sendes „Stjernen" et Aar for $5.00, eller blot $1.00 hver.

Folk, som ønsker at gjøre sig bekjendt med „Stjernen", vil paa Forlangende faa Bladet frit tilsendt i 3 Uger, og ved Indsendelsen af 15 Cents i Stamps, i 8 Uger. Bed Udløbet af denne Tid stanses Forsendelsen om ikke bestilt paany.

"STJERNENS" AGENTER.

„Stjernen" kan bestilles hos efternævnte Herrer, der som vore Agenter er bemyndigede til at modtage og kvittere for Abonnementspenge.

N. Fr. Hansen, General-Agent,
Cedar Rapids, Iowa.
C. H. Christensen, Fremont, Nebr.
Chr. Johnson, Minden, Nebr.
N. Christensen, Clarkson, Kansas.
H. H. Grunsberg, Hampton, Nebr.
O. G. Rodby, Deerfield, Dane Co., Wis.
P. Paulson, U. P. Depot, Cheyenne, Wyo.
Erik Knudsen, Davey, Lancaster Co. Neb.
B. M. Bager, Akron, Colo.
Fotograf C. C. Smith, NorthHamhill, Ore.
Jens Jensen, 1907, 27 Ave. & Burdette St., Omaha, Nebr.
Albert Christensen, Thurman, Arapahoe Co., Colo.
A. P. Johnsen, 816 16. Ave., Council Bluffs, Iowa.
Marius Ericksen, Easton, Fresno Co., California.

Prøvenumre eller manglende Eksemplarer fås ved Agenterne naar Henvendelse derom skeer i Tide.

Boghandler N. Fr. Hansen, Cedar Rapids, Iowa, er „Stjernen"s officielle Generalagent. Han ansætter Lokalagenter og besørger alt Ekspeditionen vedrørende med samme Autoritet, som Bladets Udgiver. Alle „Stjernen"s Holdere østenfor Missourifloden vil behage at indsende Betaling, Bestilling og Forlangender om Prøvenumre til Mr. Hansen.

For 20 Cents

sender vi „Stjernen" fra Dato indtil 15 Novbr. Denne Tid strækker sig over hele den vigtige Valgkamp, som nu har begyndt. Paa ingen anden Maade kan man faa alle de politiske Nyheder saa billigt i det danske Sprog. Send 10 Cents-Frimærker eller Postal Note for 20 Cts.

Fælles-Debatter

mellem Kongresmand O. M. K. og hans republikanske Modstander James Whitehead er berammet som følger:

Chadron,	Onsdag 21. Sept.,	Kl.	2	Eftm.
Valentine,	Torsdag 22.	—	" 2	"
Ainsworth,	Fredag 23.	—	" 2	"
O'Neill,	Lørdag 24.	—	" 2	"
Lexington,	Mandag 26.	—	" 2	"
NorthPlatte,	Tirsdag 27.	—	" 2	"
Ogalalla,	Onsdag 28.	—	" 2	"
Sidney,	Torsdag 29.	—	" 2	"
St. Paul,	Mandag 3. Oktb.		" 2	"
Ord,	— 3.	—	" 8	Aften
Loup City,	Tirsdag 4.	—	" 8	"
Alliance,	Torsdag 6.	—	" 2	Eftm.
Broken Bow,	Lørdag 8.	—	" 2	"

Gaa alle og hør Diskussionen, den vil blive det bedste, interessanteste og mest lærerige paa Politikens Omraade. Adgangen er fri.

Den Meddelelse, at Kolera-Vaksine er prøvet i Londons Hospitaler med gode Resultater, er glædelige Nyheder. Hvis Epidemien lig Smaakopper kan kontrolleres ved Vaksination, da er Faren ikke saa stor for de For. Stater. Det er at haabe, at de amerikanske Læger ikke vil være konservative paa dette Punkt, men oprigtigt prøve dette Forebyggelsesmiddel. Der er ingen Fornuft i Udsættelse. Hvis Smaakoppe-Smitten stod for Døren, vilde Sundhedsraadene øjeblikkelig sørge for, at alle Børn og ældre blev vaksineret. Det er klart at Lægerne ikke med Held kan bekjæmpe Koleraen efter den har vundet Fodfæste, — det ser man jo i Europa. Et Forebyggelsesmiddel, anvendt i Tide, er den bedste Kur mod hvilkensomhelst Sygdom. Og hvis der er noget i dette ny Koleramiddel, lad det da komme frem for Lyset, jo før jo heller.

Ravekamp er bleven en høderlig og respektabel Profession under vor seneste Tids Kultur. I de sidste Par Maaneder har de store Dagblades Spalter været overspækket med pikant Læsning angaaende de Ovelser, der foretoges af en Bande professionelle Slagskarle, som skulde deltage i en storgladiatoriskKamp, som skulde finde Sted i New Orleans i Begyndelsen af September Maaned. Efter Haanden som Tiden nærmede sig blev de talelange daglige Beretninger i Aviserne længere. Og da den blodige Kamp endelig fandt Sted blev der ofret mere Spalterum paa den end der blev gjort paa Referaterne af de politiske Konventer i Minneapolis, Chicago og Omaha.

Indtil for femten Aar siden blev disse Ravekampe med Rette anset som en Forbrydelse imod Lovene. De fandt Sted paa et afsidesliggende Sted i Skovene, og Tilskuerne tilhørte de lavere Forbryderklasser. Men Ravekampen er nu ophørt at være en ulovlig Sport. Den er nu stillet under Lovens Beskyttelse og overværes af Samfundets officielle Tjenere, akkurat som Tyrefægtningerne i Spanien og Mexiko og Coloseums-Kampene i Cæsars Tid.

I New Orleans saa vel som i San Francisco forenede de rigeste og mest indflydelsesrige Borgere sig i store Korporationer, der opførte uhyre Bygninger, hvor dette for Menneskeslægten nedværdigende og skjænselsfulde Skuespil skulde foregaa. At disse raa og blodige Kampe mellem Mænd har kunnet foregaa uden Indvending fra den religiøse Del af Befolkningen, beviser tilfulde, at den amerikanske Republik stærkt glider ned ad Bakke og nærmer sig den moralske Barbarisme, som der for 1800 Aar siden var et Særkjende for det grusomme Rom.

Nu, da denne Fandens Fastelavnsfest er overstaaet, bliver Spørgsmaalet: Kan de millioner af foregivne gudfrygtige Mennesker her i Landet, gjennem sine nypakte Følelser, gjøre en Gjentagelse af denne infame Begivenhed evigt og fuldstændig umuligt? Svaret herpaa vil vi søge i de store Dagblades Spalter, der vrimle af Forsvar af Plutokraternes Undertrykkelse.

Under Strejkerne i Homestead og Buffalo fremkom disse mægtige Blade stadigvæk med denne Advarsel til Arbejderne: „Vogt Eder for ved Eders Handlinger at fornærme den offenlige Mening, thi i Amerika er den offenlige Mening almægtig. Dens Vilje er Lov, den er Republikens øverste Enehersker, og hverken Love, Institutioner eller Troppestyrker vover at bestride dens absolute Overhøjhed. Den amerikanske offenlige Mening er saaledes mægtig og altbydende, — vogt Eder for at opirre den til Vrede ved dumagtig Modstand," thi den vil hurtig fortære Eder!"

Uden Forbehold godkjender vi denne plutokratiske Udtalelse, fordi vi anerkjender den for at være Sandhed i hvert eneste Ord. Heraf følger, at den kristne offenlige Mening godkjender den barbariske Ravekamps-Epidemi, som nu grasserer hele Landet over. Ja, endnu mere: den taaler ikke alene denne moralske Barbarisme, men glæder sig endog lønligt over de blodige Beretninger. Der er ingen Neutralitet mulig for en Kristen lige over for en himmelraabende Synd, og naar han ikke efter bedste Evne fordømmer og bekjæmper den, saa godkjender han og støtter den.

Sat, at de millioner Mænd og Kvinder blandt det amerikanske Folk, der fra Gadehjørner averterer sig for at være Kristne, med Ridkjærhed og kristelig Alvor havde ivret imod disse Ravekampe — hvad vilde da have sket? Fra et hundrede tusinde Prædikestole vilde der have lydt en Tordenrøst, og i den højeste Guds Navn vilde Præsterne have tvunget sine Menigheder til at optræde imod denne nationale Skjændsel. Republikens Præsident vilde blive saa overdænget med Andragender fra millioner af indignante Kristne, at han skyndsomst vilde have traadt over den menneskelige Lov for at tiltvinge Lydighed mod Guds Love. De store Dagblade faar sin meste Støtte fra Samfundets velhavende kristne Mellemklasse. Disse kristne Menneskers Ønsker og særlige Smag afspejles i Bladenes Spalter, thi Redaktørerne opvarter stedse med det, som der smager Massen. Naar vi saaledes ser 7—8 hele Spalter af tæt Tryk ofret paa en irsk Ravekamp, da ved vi for sikkert at Grunden er den, at de kristne Læsere morer sig ved at læse de blodige Kampes omstændelige Beskrivelser. Dette Faktum har vedkommende Blades Redaktører ofte nok erklæret, og ingen har benægtet det. Denne fordærvede Appetit, der saaledes yrter sig i Ravnekristendommens store Hær, er fremkommen sammen med Opkomsten af det gudsfornægtende Plutokrati. Rigdomsvanvidet har besat Folket i den Grad, at, ihvorvel det beholder Navnet af kristent og bekjender Kristendommen med Munden, er det i Virkeligheden et hedensk Folk i Livets herskende Impulser og Lidenskaber.

I alle de senere Aars større Arbejderstrejker vil man have bemærket, at kristne Mænd og Kvinder af vore rige saakaldte bedre Klasser, har været grusomme i deres Holdning lige over for Arbejderne. Denne vilde Blodtørst fra Mellemklassens Side af varsler ilde om vort Lands fremtidige Bestaaen, og hvis der ikke snart sker en Hjerteforandring til Barmhjertighed, Medynk, Kjærlighed og en levende Kristendom, vil vor Republik møde sin retfærdige Dom i Blod, Ild og Sværd.

Hvad Rekorden siger.

Naar Arbejdsgiveren lejer Arbejderen tager han i Reglen Hensyn til dennes tidligere Skudsmaal. Naar Folket anbetroer de offenlige Hverv til et bestemt Parti, tager det, eller bør ligeledes tage, Hensyn til vedkommende Partis Skudsmaal eller Rekord.

Aaret 1890 betegner Indtrædelsen af en ny Tidsalder i Nebraskas Politik. De gamle politiske Grænseskjæl traadtes under Fødder, og Pælene rykkedes op og spredtes udover de vide Prærier. Nye Spørgsmaal dukkede frem, og et nyt politisk Parti optraadte paa Skuepladsen.

Til de Begivenheder, en saadan Periode medførte, knytter sig en mere end ordinær Interesse. Og særlig er de af overordenlig Interesse i dette Øjeblik, da de samme tre Partier er i Marken og indbyrdes konkurrere for at faa Statens Affærer anbetroet til sin Varetægt. Lad derfor de tre blive bedømt efter den Rekord, de for to Aar siden skabte sig, og lad Æren og Magten tilfalde det, som fortjener den.

Før vi nærmere gaar ind paa det Arbejde, som det independent Parti udrettede i sidste Legislatur-Forsamling, kan det være paa sin Plads at kaste et Blik paa Stillingen, som den var ved Samlingens Begyndelse. Situationen var alt andet end opmuntrende. De Mænd, som Independenterne havde kaaret til at repræsentere sig, vac Rekruter fra Statens Farmersteder, og de fleste af dem manglede Erfaring i Parlamentarisme og Kundskab i Lovvæsnet. Og deres Modstandere var heller ikke sene til at spaa, at de vilde gjøre sig selv til en rigtig Faareflok i Lovgivningens Sale. Fattige Mænd vare de, men et udviklet Retsbegreb havde vakt dem til Modstand imod Landets sammenrottede Kapital. De havde en Kombination af korrupte politiske Kræfter at brydes med og alle de øvrige Stats-Departementer som var i Hænderne af deres politiske Fjender, lagde dem ogsaa enhver mulig Hindring i Vejen. Til en Begyndelse havde de kun en lille kneben Majoritet, og denne formindskedes yderligere derved, at der befandt sig et Par Judas'er i deres Midte. Formandspladsen i det ene Kammer blev besat med en Mand, som tilhørte Kombinationen. Formandspladsen i det andet indtoges af en Mand som manglede Kjendskab til selve Begyndelsesgrundene i Parlamentarisme. Til yderligere at forvanske Situationen havde det ny Parti paa sine Hænder en stor klodset Valgstrid, der opslugte en større Del af den kostbare Tid. De belejredes af øvede Lobbyister og korrupte Boodlere. Under slige Omstændigheder saa det ud til, at man kun kunde vente Fiasko og en komplet Opløsning af Bevægelsen.

Men over Forventning blev de vundne Resultater store og vigtige for Nebraskas Befolkning. Trods alle desperate Forhold lykkedes det Independenterne at gjøre næsten enhver Planke i deres Platform til Lov. Følgende er en kort Rekord af de vigtigste Love, som Independenterne indbragte og vedtog.

1) Den australske Valglov, som to Aar tidligere blev slaaet i den republikanske Legislatur. Den befrier Arbejderne for Mestrenes Tyranni, modvirker Stemmeopkjøberiet og skaffer en renere Atmosfære om vore Valgurne.

2) Loven, der bemyndiger Inkorporationen af gjensidige Assuranceselskaber. Et større Antal af gjensidige Selskaber i de forskjellige Countier er stiftet under denne Lov, og de trives godt, idet Landmændene her faar sin Assurance for en Fjerdedel eller Femtedel af hvad det koster i Privatselskaber. Et Stats-Selskab er ligeledes startet. Farmerne havde længe ønsket sig en saadan Lov, men kunde ikke faa den, fordi Privatselskaberne havde et fast Greb paa det gamle republikanske Parti.

3) Loven om frie Skolebøger, hvis Fortrin nu føles i enhver Del af Staten.

4) Afskaffelsen af Sukkerpræmien. Denne Lov, der i og for sig kunde være velment nok, blev af en enkelt Kapitalist benyttet til den skammeligste Udbytning uden den i mindste Maade gavnede den Industri, som den angiveligt skulde fremme. Selv det republikanske Parti vover vist ikke at forlange Sukkerloven gjenoprettet.

5) Loven som byder at alle offentlige Penge skal deponeres i Banker og Renterne deraf tilfalde det offenlige. Dette var en vis og fornuftig Lov, som udvirker en ikke ringe Besparelse for Folket paa samme Tid, som den bortrydder Kilden til megen politisk Kjæol. For Øjeblikket er det ikke muligt at opgive, hvor stort et Beløb, der er indvundet for Statens Skatteydere, men vi kan komme det temmelig nær. Siger vi, f. Eks., at der i Aar gjennemsnitlig er deponeret $25,000 i hvert af Statens 90 Countier, hvilket sikkert er en lav Beregning, vil Renten derpaa efter 3 p.Ct. beløbe sig til $67,000, og dette Beløb spares for Staten. Til næste Aar kommer Stats-Kassen ogsaa under denne Lov, og en yderligere stor Pengesum spares for Skatteyderne, en Sum, som hidtil har beriget korrupte Stats-Embedsmænd og fyldt republikanske Valgkampsfond.

6) Loven der paabyder County-Clerke at indbetale de indvundne Sportler for Skattelisternes Udfærdigelse til Countyets Kasse, i Stedet for deres egne Lommer. Denne Lov har besparet Skatteyderne yderligere mange tusinde Dollars.

7) En Lov som befaler, at alle Warrants skal registreres, og en anden der bestemmer, at Statskasseren skal anbringe det faste Skolefond i Statswarrants. Denne Lov har den nuværende Statskasserer nægtet at adlyde. Saaledes har han gjort fra en Fjerdedels til en halv Million af det faste Skolefond ufrugtbringende i to Aar. Er Beløbet gjennemsnitligt $250,000 for de to Aar (og mest sandsynligt er det større) har han berøvet Staten $35,000. Og dette har han gjort trods Loven og for at han kunde stikke Renterne i Lommen.

8) En Lov som fordrer at County-Clerken skal holde en Fortegnelse over alle Panteobligationer, som indtegnes og afbetales. Under denne Lov er Folkets virkelige Stilling kommen for Dagen, og en Dæmper er bleven lagt paa Munden af dem, som skrige om Statens store Velstand. Det er herved bleven statistik bevist, at der under Aaret endende 1. Juni, 1892, var en Tilvækst i hvert af Statens Countier, undtagen 5, samt at Chattel-Mortgages forøger sig hurtigere end Land-Mortgager i 72 ud af 90 Countier.

Et Antal andre gode Love blev vedtagne, men det er ikke nødvendigt at opregne dem her.

Efter sine Frugter eller Virkninger bør en Lov bedømmes. Hvilken Lov i ovenstaaende Liste har ikke vist sig fortjenstfuld? Er der en eneste, som ikke anbefaler sig selv til Folket? Tør de gamle Partier forlange Afskaffelsen af en eneste af disse Love?

Men Kronstykket paa Independenternes Arbejde i Legislaturen var Vedtagelsen af Newberry-Billen, som mødte Døden ved en demokratisk Guvernørs Haand. Den Lov var den første Sejr, som Folket i Nebraska nogen Sinde har vundet over Jernbanerne. Havde ærlige John Powers siddet i Guvernørstolen, som han virkelig blev valgt til, vilde den Lov været i Kraft, og havde da i disse to Aar sparet flere millioner Dollars for Statens Producenter og Forbrugere.

Men hvad tog Republikanerne sig for? Deres Valgkamps-Platform lignede jo Independenternes meget, men de modarbejdede de Reforme, som deres egen Platform lovede. De havde lovet en strængere Rentelov, men næsten enstemmigt stemte de imod en saadan, da den blev indbragt, og det lykkedes dem ogsaa at slaa den. De havde lovet at nedsætte Jernbanetaksterne lige med Iowas, men ingen Sinde har de bekjæmpet et Lovforslag saa desperat som de gjorde mod Newberry-Billen.

De rottede sig sammen med Demokraterne for at skjænke Guvernørpladsen til en Mand som ikke virkelig var valgt og hvis Personlighed var en Skam for Staten, som var en Fjende af Folkets Vel og en Forræder mod sit Partis Prinsiper. Republikanerne blokerede Lovgivningen og kjæmpede for ødsle Bevilgninger. Findes der noget i Rekorden, som en ærlig Republikaner kan betragte med Stolthed eller Tilfredsstillelse?

Demokraternes Rekord er saa nær beslægtet med deres Republikanske Fæller, at en Omtale deraf kun bliver en Gjentagelse. De svor sig sammen med Republikanerne og hjalp disse med at blokere Lovgivningen, og Valg-Contesten. Blandt dem fandtes faa hæderlige Undtagelser, men disse udgjør ingenlunde Partiet.

Dette er hvad Rekorden — den officielle Rekord, om man saa vil — siger. Denne Rekord bør drøftes paa ethvert politist Møde. Den enkelte Borger er interesseret i at blive bekjendt med de tre Partiers Skudsmaal, og han fremmer sit eget Vel ved at stemme for det, som har det bedste.

Christian Michelsens Foredrag.

Mr. Michelsens Foredrag overværedes af en ret god Forsamling i Betragtning af den travle Tid. I Mandags Aftes talte han til ca. 150 Tilhørere i Nysted, Tirsdags Aftes talte han i Elba, i Gaar Aftes i Marquette og saa fremdeles ost paa gjennem Iowa, Syd-Dakota, Minnesota, Wisconsin og Michigan. Michelsen er ufortrøden i sit Arbejde for, at gjøre Arbejderklassen bekjendt med Nødvendigheden af at slutte sig til Folkepartiet, for der igjennem at faa sine Rettigheder.

Vi skal her gjengive enkelte mindre Brudstykker af det fortræffelige Foredrag, Mr. Michelsen i Lørdags Eftermiddags holdt i Parken i Dannebrog.

I sin Behandling af Emnet „Landroveri", beviste Taleren, hvorledes denne Samfundsforbrydelse var øvet i stor Stil af kapitalistiske, adelige og gejstlige Klasser, indtil Mængden af Menneskeheden ikke længer kunde fatte den smukke og dybe Betydning, som ligger i Begrebet Hjem, fordi Jorden, deres Moder, er dem berøvet, og Hjemmets Sødme har de aldrig smagt.

Taleren gjorde opmærksom paa, at han særlig blandt denne Kreds af Landsmænd var bleven misrepræsenteret, og kaldt for Vantro og Gudsfornægter, fordi han fulgte den simple Lære, som Jesus Kristus prædikede paa Jord, men nægtede at anerkjende de under Helligheds Kaabe beskyttede Løgne og Uretfærdigheder, som gjennem Tiderne og den Dag i Dag promulgeres til Massernes Underkuelse og Fordummelse. Hans store Fornærmelse mod Kirken bestod i, at han talte dens Tjenere til, fordi de forsømmer at følge deres Herre og Mester efter i Kampen mod Undertrykkelsen og Uretfærdigheden og ikke tager sig af de svage og forurettede i Samfundet.

Gjennem Foredraget udviklede Taleren, hvorledes de blandt Menneskenes Børn, som havde størst fysisk og aandelig Styrke, og de, som besad Frækheden og Egenkjærligheden i stærkest Grad, havde ved Bibelen og Sværdet, beraabende sig paa, at de var Guds Statholdere paa Jord (Paverne) og den af Gud indsatte Overighed (Mónarkerne og Adelen), tilegnet sig Massernes Jordarealer, paa samme Tid som de havde tvunget dem til at ofre dem en Del af deres Arbejde og ofre Liv og Lemmer for Fyrsternes „Æres" Opretholdelse. Og dersom nogen var saa drisstig at modsætte sig, ja, da drage deres Bødler Sværdet, og til Mængdens Advarsel vises det, at Magt er Ret! Det var i Middelalderen, at de stærke, retfærdiggjort af Loven, gjennempryglede og bortjog de svage fra Landet, som i Sachsen, Frankrig og Lombardiet, hvor i Følge Loven Næveretten var den afgjørende i omstridt Landejendomsret; men naar man sammenligner Historikernes Beretninger med vore nuværende Samfundsforhold, under hvilke bevæbnede Sheriffer og Politibetjente drage ud og bortjage fattige, arbejdsomme Folk fra ledigt Land, saa er der ingen synderlig Forskjel at se. Sandt nok, nedlader Nutidens Rigmand sig ikke i vore oplyste og civiliserede Tider til at slaas med dem med Næverne; han hyrer Politibetjente til at skyde dem, om ikke de retirerer. Strengt taget, kan det maske ikke siges, at vi leve i Næve-Rettens Tidsalder; men vi leve i Revolver-Rettens Tid. — Taleren gav flere Eksempler, som han selv har oplevet i sydlige California, paa, hvorledes store Kapitalister i Kraft af saakaldte mexikanske Land-Grants, — hvis Autoritet skal strække sig tilbage til den Tid, da Pave Alexander VI i „Jesu Navn og Guds Moders Navn" med et eneste Pennestrøg bortgav til Ferdinand og Isabella af Spanien ikke alene alt det Land, der nu udgjør de For. Stater, men tilige hele Nord- og Sydamerika, — gjør Fordring paa hundreder og tusinder af Kvadratmile Land, og med Sheriffer og Politibetjente afbrænde Hytterne over Hovederne paa de fattige Setlere, der har vovet sig ind paa disse Enemærker og driver de stakkels Mennesker bort med Rifler og Revolvere. Taleren anførte her, at for omtrent 9 Maaneder siden gik lidt over 100 hjemløse Familjer ud og nedsatte sig paa en lille Del af det uhyre Landomraade nord for Los Angeles som Lancashim & Co. gjør Fordring paa under et merikansk Landgrant. Familjerne ønskede at opdyrke en lille Del af det Land og bygge sig Hjem derpaa, men deres smaa Hytter blev brændt, og de blev bortdrevne. Er det ikke sørgeligt, at her i dette saakaldte „frie Amerika" erkjende vi indtil denne Dag Autoriteten af hin hedengangne Erkeforbryder — Pave Alexander VI? Vi godtjende hans Ret til at bortgive denne vestlige Halvkugle. Thi at anerkjende merikanske Landgrants er ensbetydende med at godkjende Giftblanderen, Pave Alexanders Skjøde til Ferdinand og Isabella; thi igjennem dette Par var det, at P... iko gjorde sin Ret til at udstede Sk... gjældende. Men Masserne lese... Historien, ak nej! Arbejderne er... overlæssede og trætte til at læse, ... gelig ved de ikke, hvorledes Sp... staa til.

Det godmødige, uvidende og ... ske Folk spekulerer stærkt paa, ... virkelig skulde være Fare for at ... Guds Mishag over sig og forta... Ret til Himlen, dersom de tog ... mæssige Arveland tilbage, saa ... villig Arbejder kunde gaa ud at ... plante og bygge sig et Hjem; i ... Barnagtighed frygter de Vreden ... Gud, som fer ned paa Landre... Uretfærdighed med større Harme ... har nogen Anelse om, samt frygte ... at blive udraabt som Anarkister, ... lister og lign., om de fordrer deres ... At fordre sin Ret er sand Gudsdyrk... at opgive sin Ret er Forræderi mod ... — Retfærdighedens Ophav!

I denne Forbindelse omtalte Mr. ... chelsen Folkepartiet paa følgende Ma... „Jeg er glad ved at se, at „the people's party" har en Planke i sin Platform, som forfægter Menneskets Ret til ... den. I den hedder det: „Landet, ... indbefatter alle naturlige Rigdomskilder ... er alle Menneskers Arveret, ... skal ikke monopoliseres i spekulative Øjemed, ... sigter, og Udlændingers Ejendomsret til ... Land skal forbydes. Alt Land, ... Jernbanekompagnierne og andre Korporationer nu holde ud over deres virkelige ... Behov.... skal fordres tilbage af Regeringen og holdes for virkelige Brugere". Jeg har aldrig i de 28 ... jeg har været i Amerika, givet mig ... med Politik, men her maa jeg sige: ... Lykke med denne retfærdig Fordring! ... De tænkt over Betydningen af den ... bitte Sætning: Udlændingers Ejendomsret til Land skal forbydes? (Lad mig ... først sige, at her menes ikke fremmede, ... fødte, som bo her og agte at blive ... gere, men Udlændinge, som bo i Udlandet). Der er mange, som ikke ved, ... vi har et engelsk Kejserdømme midt i ... For. Stater, for ikke at tale om ... Lands egne indfødte Konger. ... ikke mindre end 45 engelske Grever, ... roner, Hertuger, Jarler og Kapitalister, ... som eje 18,517,334 Akers Land i ... Amerika, hvoraf de trække enorme ... tægter. Vi indbilde os selv, at ... for det engelske Aag, medens Sandheden ... er, at vi trave af Sted med Lyster ... ad Trældommens Vej og vil, om vi ... snart vaagne op, finde os selv lig... bagbundne af engelske Lænker ... Side med stakkels Irland, kun ... bende en Lære — Landlordismen ... en Gud — Guldkalven! Landmonopolet ... har lukket Guds Spisekammer i ... og derved tvunget ærlige Folk til ... Oprør og Forbrydelser af alle ... De er Aarsag til, at vore Forbedrings... huse og Galehuse er overfyldte ... Folk. Lad os lægge denne Plan... vorligt paa Sindet; thi i den ... Nøglen til det gaadefulde Arbejderspørgsmaals Løsning.

I Aaret 1547 blev følgende Lov ... taget i England: „Dersom en Mand ... eller en Kvinde er ledig i 3 Dage, ... skal han eller hun brændmærkes med ... glorødt Jern paa Brystet med Bogstav ... V og være Angiverens Slave i 2 ... Herren er pligtig til at føde sin Slave ... med Brød og Vand og saadant Kjød ... fald, som han finder passende, ... det ham tilladt at prygle og lænke ... hans Slave for at faa ham til at ... de..." Denne Lov var i Kraft ... for hundrede Aar siden. Vi har ... i Los Angeles, som fordrer, at enhver ... der har været ledig i ti Dage, hjemsendes ... til Fængselsstraf. En dansk Kone ... fortalte mig, at han og hans Kolleger ... faar $2.40 for hver ledig Person, ... kan opsnappe paa Vejene. Og Kontrolørerne var stadigt underrettede om, ... et større Antal af disse ulykkelige Mennesker blev udeladt, og passede da ... paa ved de større Landeveje, opfange ... dem, og drev dem atter ind ind for ... at faa $2.40 pr. Stykke.

For et Par hundrede Aar siden ... Arbejderne brændemærket og gjort ... Slaver, om de gik ledige i 3 Dage, ... tvinges ca. 3 Millioner til Ledighed ... hver Vinter i dette Rigdommens ... Overflødighedens Land, og gjør de ... vendinger, da bliver de ikke mere ... med et gloende Jern, men Kapitalistenes hyrede Pinkertonbødler ... dem saa voldsomt med en Riffelkolbe ... paa Panden, at de ere for evigt ... tause. Det er hele Forskjellen.

Til Slutning vilde Taleren spørge: ... Vilde den store arbejdende Majoritet ... være underkastet alle disse uretfærdige ... inhumane Love, om vi havde — ... man saa ofte praler af — „en Regjering ... af Folket, ved Folket og for Folket"? ... Nej, at vi ikke har det, deri ligger ... en stor Del vor Ulykke. Vort Samfunds ... maskineri er en uhyre storartet Gan... streg! Vi indbilde os, at vi reg...